

عنوان مقاله:

برنامه ریزی کاهش خطرپذیری سیلاب با بکارگیری سیستم اطلاعات جغرافیایی در پهنه استان تهران

محل انتشار:

فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران، دوره 5، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فرشته اصلانی - دانشجوی دکتری مهندسی عمران گرایش مهندسی زلزله، پژوهشگاه بی نالمللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله، تهران - نویسنده مسئول

هاله مهدوی پور - کارشناس ارشد معماری گرایش بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: بر اساس جغرافیای طبیعی کشور ایران، عدم توجه به اثرات سوء ناشی از سیلاب، می تواند خسارات جانی و مالی جبران ناپذیری را برجای گذارد که در این میان رخداد سیلاب ناشی از بارش، یکی از چالش برانگیزترین موضوعات است. در این میان، بررسی وقوع سیل در استان تهران از ضروریات است. در حقیقت قرارگیری تهران بر دامنه ها و شیب های تند و همچنین وجود سیلاب دشتهای و نواحی پست و سی لگیر باعث شده است بروز سیلاب، یکی از نگرانی ها و دغدغ ههای عمده، تقریباً در تمام فصول سال باشد. روش: روش پژوهش مقاله حاضر توصیفی- تحلیلی است. در این راستا، نقشه های مورد نیاز در نرم افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) تهیه شده و داده ها از طریق مطالعه اسناد، کتب، رسالات و مقالات گردآوری شده و سه نقشه اصلی مخاطره، آسیب پذیری و بحران تهیه و تحلیل می شوند. یافته ها: نتایج تحلیل داده ها نشان می دهد آنچه باعث ایجاد ناامنی و خطر و مطرح شدن سیلاب ناشی از بارش بعنوان مخاطره و تهدید می شود، مکان گزینی نادرست و بی توجهی به حریم رودخانه ها و اشغال پهنه های سی لگیر توسط سکونت گاه هایی است که گاه به صورت غیرمجاز بنا شده است. نتیجه گیری: این مقاله نتیجه می گیرد که سیاست گذاری ها و برنامه ریزی ها در زمینه تخصیص کاربری اراضی حاشیه رودخانه ها باید متکی برنقشه های خطر و متناسب با خطرات و خسارات ناشی از طغیان ها باشد. همچنین، ایجاد و توسعه کانون های زیستی و جمعیتی و به طور کلی هرگونه فعالیت عمرانی و توسعه اراضی، مستلزم شناخت کافی از شرایط سیل گیر پهنه ها و مخاطرات بالقوه طغیان رودخانه هاست.

کلمات کلیدی:

سیلاب، بارش، استان تهران، برنامه ریزی، سیستم اطلاعات جغرافیایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/541518>

